

Những thông điệp quan trọng về tính phổ quát, không thể bị chia cắt và độc lập của nhân quyền

- Tính phổ quát là một trong những đặc tính quan trọng của nhân quyền. Nhân quyền áp dụng với tất cả mọi con người, bất kể chủng tộc, tuổi tác, bản dạng giới, khuynh hướng tình dục, tôn giáo, sự khuyết tật hay nền tảng kinh tế-xã hội của họ; - và do đó nhân quyền mang tính phổ quát.
- Nhân quyền cũng không thể bị chia cắt, phụ thuộc và có liên quan lẫn nhau, và cần được đối xử một cách công bằng và bình đẳng, dựa trên cùng một cơ sở và được coi trọng như nhau. Mọi con người đều được sinh ra tự do và bình đẳng về phẩm giá và về các quyền.
- Tuyên ngôn Nhân quyền Quốc tế (TNNQQT) đã được hầu hết các nhà nước chấp nhận, đã đưa vào trong luật và các nghĩa vụ pháp lý của họ. Tuy nhiên tính phổ quát thì thường gặp phải sự thách thức vì lý do văn hóa hay tôn giáo. TNNQQT đã được xây dựng bởi các cá nhân từ tất cả các khu vực trên thế giới, là những người có tâm huyết với việc tóm lược những yếu tố căn bản của đa dạng các nền văn hóa trong một tài liệu mang tính phổ quát này. Tuy vậy, nhân quyền vẫn đôi lúc vẫn bị coi là một phát kiến của "Phương Tây". Chúng tôi bác bỏ một cách mạnh mẽ quan điểm này.
- Chúng tôi hiểu và suy xét một cách nghiêm túc "tầm quan trọng của những nét đặc thù của quốc gia và khu vực cũng như những nền tảng về lịch sử, văn hóa và tôn giáo", nhưng cũng tin tưởng rằng "đó là nhiệm vụ của các Nhà nước, bất kể hệ thống chính trị, kinh tế và văn hóa của họ như thế nào, trong việc thúc đẩy và bảo vệ tất cả các quyền con người và quyền tự do căn bản." (theo ngôn ngữ của Tuyên bố Vienna và Chương trình Hành động).
- Trong lĩnh vực về quyền của phụ nữ, ví dụ như việc chúng ta thấy những thách thức đối với tính phổ quát bắt nguồn từ những người yêu cầu rằng truyền thống phải nằm trên nhân quyền. Bên cạnh việc chúng tôi tôn trọng sự đa dạng và các quyền văn hóa – chúng tôi có một bề dày lịch sử của EU về vấn đề này – chúng tôi bác bỏ ý nghĩ rằng các truyền thống có thể đứng trên nhân quyền. Có các quyền con người mâu thuẫn với các truyền thống đồng thời các truyền thống cũng có thể đi ngược lại nhân quyền. Ngoài ra, các truyền thống cũng thay đổi theo thời gian. Chúng tôi nhận thấy rằng quyền của các trẻ em gái trong giáo dục vẫn tiếp tục chịu những thách thức.
- Khi nhắc tới sự phụ thuộc lẫn nhau, chúng tôi có thể lấy ví dụ về quyền được giáo dục. Ban đầu, chúng tôi xem nó như là một quyền về kinh tế và xã hội (theo như quy định trong Công ước Quốc tế về các Quyền Kinh tế, Xã hội và Văn hóa - ICESCR). Tuy nhiên quyền giáo dục được giáo dục liệu có trao cho mọi người quyền tham gia vào đời sống cộng đồng/chính trị không? Khi mọi người biểu tình chống lại giá bánh mì cao, họ thực hiện quyền chính trị, tuy vậy, việc này lại có liên hệ chặt chẽ với việc được hưởng quyền (kinh tế) đối với lương thực.

- Chúng tôi cũng đôi khi nghe thấy có lập luận rằng việc cải thiện tình hình kinh tế của một đất nước sẽ đảm bảo một cách tự động việc được hưởng quyền kinh tế. Điều này dựa trên một sự hiểu lầm. Nếu như chúng ta muốn xây dựng các xã hội công bằng nơi mà mọi người được hưởng một cuộc sống có phẩm giá, điều quan trọng đó là phải đảm bảo rằng các chính sách kinh tế và xã hội được áp dụng trên cơ sở của nhân quyền và theo một cách thức không phân biệt đối xử.
- Nhân quyền không phải là một khái niệm "lãng mạn" hay "không tưởng"; các quyền này đại diện cho một giải pháp chứ không phải một vấn đề và cũng không phải là một "thứ xa xỉ" mà phải chờ cho tới lúc xã hội và kinh tế phát triển hay an ninh được tăng cường. Trên thực tế, những sự vi phạm nhân quyền thường là những tiền đề cho xung đột. Đã có nhiều dẫn chứng giúp khẳng định rằng sự tôn trọng nhân quyền, thúc đẩy quản trị công tốt và các xã hội bao trùm, dân chủ, cùng với sự hỗ trợ dành cho một xã hội dân sự sôi nổi, là những cách thức tốt nhất nhằm duy trì sự thịnh vượng, ổn định và an ninh bền vững ở các quốc gia.